

במילחמה הבאה ינחתו הטילים על תל-אביב - מי יישאר בחיים כדי לתבוע את חקירת מחדל אי-הכוננות?

מדברי. כדי לספק מחסות לחלק מהאוכלוסיה, ייה, אנו זקוקים לעשרות מיליוני לירות. משמעות הדברים ברורה: במיקלט ציי בורי יש מקום ל-250 איש. להט רק מסיים בניית 26 מיקלטים, עבור 6500 איש, שבי בנייתם הוחל עוד בתקופה שקדמה לו, קודם למלחמת אוקטובר. הוא עצמו יתחיל בשנה הקרובה בבניית 14 מיקלטים ציבוריים נוספים, עבור 3500 איש. תוכניתו לגבי השנה הבאה היא לספק מחסה לאחוז אחד בלבד מ-300 אלף האנשים החשופים לסכנה. עבור בתי-הספר הוא יבנה 12 מיקלטים, כאשר קיימים 38 בתי-ספר ללא כל מיקלט והגנה!

ב דיקה עניינית יותר של מצב-ההפקר, באמצעות מידע שניתן על-ידי

חיסכון של 4000 ל"י - ילד הרוג נוסף!

הממונה על משק-החירום בעיריית תל-אביב, גורברט זומספ, מעלה תמונה עגומה עוד יותר,

הנתון של 300 אלף איש חסרי-מחסה נכון לגבי שעות-היום, כיוון שבתל-אביב עובדים ומבקרים אנשים רבים מן החוץ. אולם, גם בהתייחס לאוכלוסיית-הקבע של העיר, המונה קרוב ל-400 אלף אורחים, יש במחסות כסוי רק ל-75% בקירוב של התושבים הקבועים. מכאן שבמיקרה של התקפה בשעה שלוש לפנות-בוקר, כאשר העיר ריקה מכל הזרים, ל-100 אלף מתושבי העיר הקבועים לא יהיה כל מחסה ומיקלט!

מצבם של אלה הגרים בשכונות הצפון-גיות, טוב יותר. בנווה-אביבים או בתוכנית ל' יש לתושבים כסוי מספיק, ולמעלה מזה.

לא יהיה זה נכון לומר כי ראש-העיר אינו עושה דבר. גורברט זומספ מצביע על עובדות רבות המוכיחות כי נעשים מעשים. כך, למשל, בבתי-הספר שאין בהם מיקל-טים ואין אפשרות לבנות מיקלט, יציעו למשרד-החינוך להנהיג לימודים בשתי מישמרות, כך שרק הכיתות בקומת ה' תחתונות יישמשו ללימודים. בית-ספר אחר יאמץ לו כמיקלט מרתף של מלון סמוך.

כיום מדובר ב-10 אלפים ילדים ללא מיקלטים, שמהם 7000 במקומות בהם ניתן לבנות מיקלט. לגבי אלה קיימת בעיה תקציבית חמורה. העירייה אינה רוצה או אינה יכולה לבנות את המיקלטים ב-1500 לירות למטר בנייה, ואילו העירייה אמורה להוסיף עוד כ-40% מהסכום מ-תקציבה. להט אינו מוכן לכך, ומסגין את שר-החינוך במכתבים התובעים תקצי-בים מוגדלים.

כאשר תקום ועדת-חקירה אחרי המלחמה הבאה, יוכל להט להראות כי כתב מכתב לשר-החינוך, שחור-על-גבי לבן, וכי הוא היה בסדר. האמנם? האם די במישלוח מכתב, כאשר 10 אלף פים ילדים בבתי-ספר חסרים הגנה מיני-

300 אלף איש בח"א ללא מיקלט בשעות-היום

מלית? כאשר בדיקת העובדות מגלה כי הצהרת ראש העירייה לגבי בניית המיקל-טים היא בתוקף לשנים אחדות, וכי לפי התכנון, רק בשנת 1976 - בעוד שנתיים - יסיימו את הקצאת התקציבים לכל המיקלטים ויגשו לפתרון הבעייה? האם ערב משהו לכך שבשנתיים הקרובות לא תפרוץ מלחמה?

להקמת מיקלטים ל-10 אלפי הילדים בבתי-הספר, דרושים בערך 40 מיקלטים, שבנייתם תעלה כ-40 מיליון לירות - השקעה של 4000 לירות לילד.

(המטך בעמוד 24)

האם תל-אביב תבוער?

מנהל שירותי-החירום גורברט זומספ (על רקע מפת תל-אביב יפו): מה עושים לחגן מפני השואה הצפויה ממרום?

ף היה אם תפרוץ מלחמה - ירחם האל על תושבי תל-אביב והבאים אליה. שיבעה חודשים לאחר מלחמת יום-הכיפורים, נראה כי לא נלמד ממנה דבר. אם מחר בבוקר יפתחו המצרים או הסורים בהתקפת-אוויר על תל-אביב, יפילו עבורם עשרה טילים, תוך דקה, יותר אבידות מסך-כל חללי ונפגעי מלחמת יום-הכיפורים. כל טיל נוסף שיפגע בעיר, בכל מקום שהוא - יגדיל את מיספר הניפגעים במאות ואלפים. וכדאי שלא יהיו אשילות: במלחמה הבאה, כימעט שאין ספק כי הערבים אכן ישתמשו בטילים.

כשם שבמלחמה שהיתה הכריעו הטילים האנטי-טנקיים, למרות שצה"ל ידע עליהם כבר שנים קודם לכן, אך לא עשה דבר לקדם את פגיעתם, כך עלולים במלחמה

במלחמה הבאה ישחמש האויב בטילים

הבאה להכריע טילי הקרקע-קרקע, שכל אחד מהם מסוגל לגרום מאות ואלפי אבי-דות, וכולם יחד ישתקו כליל את לב המדינה.

העובדה המזעזעת, שיבעה חודשים ל-אחר יום-הכיפורים, היא: במשך שעות היום מצויים בתל-אביב 300 אלף איש ללא כל מחסה או מיקלט, וללא כל סיכוי למצוא מחסה כזה במיקרה של התקפה. יתירה מזאת: ל-36 אחוזים מתלמידי בתי-הספר בעיר אין כל מגן, ובנייני-הלימודים יהפכו למלכודות-מוות.

לאייאמן, אך זוהי עובדה: לשליש מכל בתי-הספר והתלמידים שבהם אין מקום-מיקלט!

ראשי העיר ותמינה יודעים זאת. ב-נאומו-התקציב שלו, ב-24 במארס השנה, אמר ראש-העיר שלמה להט: "כאשר אנו שומעים מפי מפקדי צה"ל אזהרות מפני האפשרות שטילי אויב יגיעו למרכזי-אוכלוסייה, חובתנו לבער ביתר-מרץ את כל ההזנחות הקודמות בשטח זה, בעזרתה הפעילה של הממשלה. כדאי ש'נדע שבשעות-השיא במשך היום מצויים בתל-אביב כ-250-300 אלף בני-אדם ללא מחסות ומיקלטים. ל-21 אחוזים מתלמידי בתי-הספר שלנו אין מיקלט, וכמובן, לעוד 15% מכלל התלמידים יש הגנה מינימלית, ובפועל יש לראותם כחסרי-מגן."

אם כך, נראה כי גם להט מכיר בעובדה שהשואה צפויה ואפשרית. רק לפני ימים אחדים הצהיר נשיא מצריים, אנואר א-סאדאת, כי שלוש ערים בישראל מטוחות דרך-קבע על-ידי טילים מצריים. כסיוע לדבריו, יש לזכור כי במלחמת יום-הכיפורים היו כמה הפעלות טילים לכיוון שדה-התעופה רמת-הדוד, שפגעו גם ב' מיגל-העמק, ורק בנס לא גרמו אסונות כבדים.

לפני מלחמת יום-הכיפורים היתה ה' דיעה הכללית הרווחת כי לא כדאי להשקיע במקלטים, מאחר שלחיל-האוויר הישראלי עליונות שתמונע בעד כל מטוס-אויב מל-הגיע לעריה של ישראל. מאז תמלחמה השתנתה הקונצפציה. אין עוד כל ביטחון כי אכן ניתן למנוע הנחתת טילים על ה' ערים, ואין כל ביטחון כי האויב לא ישתמש בטילים.

מאז אוקטובר חייבים הכל לפעול מתוך

בעת התקפה ייבכו בתיה"ס למלכודות-מוות

ההנחה כי בכל רגע עלולה להינחת מכת טילים על תל-אביב, עם התרעה מיזערית ביותר.

מה עושה ראש-עיריית תל-אביב, היודע כי אין כל מחסה ל-300 אלף נפש ולשליש מתלמידי בתי-הספר למיקרה כזה? באותו נאום תקציב אמר, כמובן:

"לקראת השנה הקרובה נסיים את בנייתם של 26 מיקלטים ציבוריים, וכמובן נתחיל בבניית 12 מיקלטים בבתי-ספר, וכן ב' בנייתם של 14 מיקלטים ציבוריים נוספים אולם, כל נשלה את עצמנו, הבעייה היא הרבה יותר חריפה מכפי שהיא משתמעת